A°. 1833. N°. 54.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 4 Mei.

FRANKFORT, den 30sten April.

Brieven uit Weenen, van den 21sten dezer, behelzen, bij het berigt der aankomst van de Russische landtroepen te Konstantinopel, nog de tijding, dat de ulema's daarover zeer verslagen schijnen te wezen. Zij zijn het voornamelijk, die in verstandhouding met *Ibrahim*-pacha zijn, en de hatelijke gezindheid tegen den Sultan en de door hem ingevoerde hervormingen verbreid hebben. De komst der Russen strookt natuurlijk niet met hunne plannen, en men verzekert, dat zij er formeel tegen geprotesteerd hebben, als strijdig met den koran, die alle verbond en gemeenschap met ongeloovigen verbiedt. Zij verlangden, dat de vreemde troepen ten spoedigste zouden verwijderd worden. Dit verlangen is echter zonder gevolg gebleven, omdat de Sultan er de beweegreden van kent. De rust der hoofdstad zal derhalve, (geheel anders dan men vreesde), door de tegenwoordigheid van de Russische krijgslieden misschien veeleer verzekerd, dan in gevaar gebragt zijn. Dat de Russische hulptroepen zoo lang ter beschikking van den Sultan zullen blijven tot de vrede tusschen den Sultan en *Mehemed-Ali* bepaaldelijk gesloten is, gelijk het dagblad van Petersburg te kennen geeft, heeft op de beurs te Weenen een gunstigen indruk gemaakt en de fondsen weder doen rijzen.

— Volgens berigten uit Kassel, zou de Keurprins er op staan, dat de nieuwe staten-vergadering weder in zijn paleis geopend worde.

Van den 1sten Mei.

Uit Odessa wordt den 16den April het volgende geschreven: Voor eenige dagen is er een koerier van den Russischen gezant te Konstantinopel bij den graaf *van Woronzow* alhier aangekomen, waarop de ter beschikking van de Porte gestelde troepen order ontvingen, om zich ter inscheping gereed te houden. Gisteren is nu de derde afdeeling van het hulpkorps aan boord gegaan, bestaande uit ongeveer 8000 man keurtroepen. In het geheel zijn tot dus verre nagenoeg 15,000 man alleen van hier naar Konstantinopel afgezeild, en te land moeten uit Moldavie [illegible] den, daar de doortogt van troepen naar de vorstendommen nog steeds aanhoudt. Er zijn acht regementen kozakken bij de mobile armee gevoegd, en dagelijks worden hier oorlogsbehoeften naar Konstantinopel ingescheept. Men zegt, dat de ter zee derwaarts gezondene troepen op de Aziatische kust bij Scutari een kamp zullen betrekken.

« Naar de menigte veld- en positie-geschut te oordeelen, hetwelk uit het zee-arsenaal van Sebastopol, en ook van hier afgezonden wordt, zou men bijna afleiden, dat aan een formelen veldtogt tegen *Ibrahim*-pacha gedacht wordt, en het geenszins bij eene bloote verdediging zal blijven. Uit het binnenste van Rusland worden ook vele regementen naar Polen verlegd, en men spreekt van eene nieuwe ligting. Het is in onze haven zeer levendig, en de handel wordt door de vele bestellingen der regering aangewakkerd. Ook wordt gezegd, dat de Porte thans eene geldleening wil doen, en daarbij van den Russischen kant welligt zal ondersteund worden, om dezelve, zoo veel mogelijk, onder aannemelijke voorwaarden tot stand te brengen. Zoo schrijft men ten minste uit Konstantinopel.

PETERSBURG, den 20sten April.

Z. M. de Keizer heeft eene reorganisatie van verscheidene regementen infanterie en kavallerie bevolen, en een aantal benoemingen en bevorderingen bij de armee gedaan. De adjudant-generaal veldmaarschalk prins *van Warschau*, graaf *Paskewitsch van Erivan*, opperbevelhebber der active armee, is, met behoud zijner tegenwoordige titels, tot inspecteur-generaal der gansche infanterie benoemd, en de adjudant-generaal graaf *Wassilschikoff 1* tot inspecteur-generaal der gansche kavallerie.

KARLSRUHE, den 28sten April.

Bij eene ordonnantie van den groot-hertog van Baden, is de statenvergadering tegen den 17den Mei aanstaande bijeengeroepen.

ENGELAND.

Een der Duitsche dagbladen behelst het volgend artikel, ingezonden door eenen Engelschman, behoorende tot de gematigde whigpartij, welke men als de kern der Engelsche natie kan beschouwen: « De Iersche dwangbill is half dood half levend doorgegaan en de ministers kunnen derhalve nu hunne aandacht bijzonder op de buitenlandsche aangelegenheden vestigen. Het is ook tijd, want onze vrienden de Franschen visschen in troebel water, en schijnen zich op onze kosten te willen verrijken. De Belgisch-Hollandsche episode was het lokaas, waaraan eene alliantie gehecht, ja zelfs wel voor altijd vast gemaakt zou worden; het strekt prins *Talleyrand* tot eer, onze verlichte staatslieden zoo ver verblind te hebben, dat zij zich zelven en het land in gevaar waanden, indien wij de sympathie van Frankrijk moesten ontberen, want in dit gevoel alleen bestaat het voordeel, waaraan Engeland eene verbindtenis te danken heeft, die anders als onnatuurlijk beschouwd werd, en, bij het ligt bezien, zulks nog is. Men heeft den koopmansgeest onzer natie altijd bespottelijk voorgesteld, en toch is het deze geest, waaraan Engeland zijne grootheid, zijnen rijkdom te danken heeft. Nimmer ware het geworden, wat het thans is, zoo wij de wereld altijd met een menschlievend oog beschouwd hadden, of zelfs wel om beginselen een of ander stelsel hadden omhelsd en onze verbindtenissen daardoor laten bepalen. Sedert wij ons van alle koopmansneigingen bevrijd achten, mogen wij, 't is waar, op de welwillendheid der Franschen rekenen; maar deze eer komt ons duur te staan, en *John Bull* zou zijne rekening welligt beter vinden bij mindere toegenegenheid. Als het behoud van den vrede de invoering der hervorming begunstigde, zou dit allezins van belang zijn, doch men kan beweren, dat de tegenwoordige staat van zaken geen vrede is, en indien hij als zoodanig gelden moet, de meerdere of mindere sterkte van 's lands instellingen door geenen buitenlandschen invloed bepaald wordt; want niets komt den partijen, even als den eenlingen, die op winst of verlies der regeringen speculeren, meer te stade dan de koortsachtige bewegingen der onzekerheid, en nooit heeft de wereld die in hoogere mate ondervonden, dan in de laatste twee jaren. Zoo de anti-hervormers van zulke omstandigheden tot hun oogmerk geen gebruik konden maken, kan men met grond beweren, dat, voor zoo verre onze eigenlijke belangen er niet tusschen komen, ons inwendig staatkundig leven met het buitenland niets te maken heeft. Doch zoo weinig de ontwikkeling der intellectuele vermogens des lands van buitenlandsche beroeringen afhangt, zoo veel te meer en gevoeliger zijn de materiele daaraan onderhevig. Werd Spanje, ten tijde der [illegible] bij Frankrijk vergeleken als een dood ligchaam, aan een levend vastgebonden, zoo staat Frankrijk thans met een overspannen gelijk, dat, zich aan den gezonden Engelschen stam vasthoudende, hetzelve de beste en vruchtbaarste krachten zoekt te ontrooven. Alle betrekkingen van Frankrijk loopen tot ons nadeel uit. Om den Julijtroon tot eenen beteren staat te helpen, en denzelven aan de gevaren van eenen kampstrijd te onttrekken, zijn wij met Holland in onmin geraakt. Holland, onze ware, wezenlijke handelsvriend, wordt door ons bemoeijelijkt. Om den invloed van Frankrijk ten koste van onzen natuurlijken bondgenoot, Oostenrijk, te vermeerderen, mengen wij ons in de zaken van kleine Italiaansche vorsten. Om de sympathie van het Fransch-Duitsche ultraliberalisme, even verderfelijk als het ultra-roijalisme, te voeden, zijn wij bezig, om het eenige middelpunt, den magtigsten hefboom van het Europische evenwigt, te verzwakken, de Duitsche bondsvergadering, de groote instelling van den vrede, te verongelijken, derzelver besluiten zelfs te betwisten; om de maat echter vol te maken, zijn wij aan het sleeptouw bij de groote zaak in het Oosten gehecht, en schijnen hier enkel als getuige bij de begrafenis der Porte toegelaten te worden; zoo zouden de belangen gewaarborgd, de handel bevorderd worden!

Het is tijd, dat wij ontwaken, dat wij ons van eene alliantie losmaken, die onze bondgenooten tot voordeel, ons uitsluitend tot nadeel verstrekt; laat ons voorzigtig, en, wanneer het zijn moet, koopmansachtig te werk gaan, want het past een handeldrijvend, nijver volk beter, op cijfers, dan op ijdele verderfelijke sympathien te zien. Zijn wij tot opofferingen genoodzaakt, om de achting der natie bij vreemden staande te houden, dat het geschiede, maar laat het anderen niet te stade komen. Doch het schijnt, dat de regering het eindelijk begint in te zien, en niet langer een onkruid op onze velden wil laten groeijen, dat maar reeds al te veel wortel geschoten heeft. De oogenblik is gekomen, waarop men wantrouwend de bemoeijingen der Fransche diplomatie in het Oosten denkt na te gaan; het komt verdacht voor, dat de Onder-Koning van Egypte, die algemeen als voorzigtig en slaw afgeschilderd wordt, zich op eens hoogmoedig en terugstootend tegen den gezant eener magtige natie gedraagt, welke hem de behulpzame hand in alle binnenlandsche inrigtingen, opbouwingen en organisatien verleende en de overwinning hielp bevechten, daar *Ibrahim* slechts onder de leiding van Fransche officieren te werk gaat. Zonder eene volkomene verloochening van zijn karakter of zonder eene heimelijke aanporring van [illegible]

Koning ligtzinnig de rol moeten verlaten, die hij tot dus verre zoo behendig gespeeld heeft, en waaraan hij zijne magt en aanzien heeft te danken.»

LUIK, den 30sten April.

Men heeft hier het besluit van Koning *Leopold* van den 28sten dezer ontvangen, waarbij de kamer der vertegenwoordigers ontbonden wordt, met bepaling, dat de verkiezing van nieuwe leden den 23sten Mei zal plaats hebben, en de wetgevende kamers den 7den Junij aanstaande weder zullen bijeenkomen. Zoo wel het dagblad der priesterpartij, dat hier gevestigd is, als de liberale dagbladen van Brussel, veroordeelen dezen maatregel ten sterkste. De priesterpartij blijft echter in het vertrouwen leven, dat de meerderheid in de nieuwe kamer haar zal toegedaan zijn.

'sGRAVENHAGE, den 2den Mei.

Z. K. H. prins *Albert* van Pruissen wordt tegen het midden dezer maand alhier terug verwacht. Met genoegen verneemt men, dat hoogstdeszelfs gemalin, een geruimen tijd, men spreekt van twee maanden, in deze residentie zal verblijven.

— Bij resolutie van Z. Exc. den minister van financien, van 20 April, No. 142, zijn de gouverneurs uitgenoodigd, om in de onderscheidene gewesten de vereischte maatregelen te nemen, ten einde het werk der algemeene beschrijving voor het patentregt van 1833, op den voet der bestaande voorschriften, in verband met de laatste wet op dat middel, *allerwege* een aanvang neme in de maand Mei aanstaande, ten minste *drie* dagen na de voor de onderscheidene gemeenten aangenomen tijdstippen van verhuizing, en in verband met de beschrijving voor de personele belasting.

Mengelwerk.

Overzigt der maand April.

De liefelijke bloeimaand komt ons weder met haar ziel- en zinbetooverend genot begroeten, en ons de herlevende natuur, als eene jonge bruid, in een nieuw gewaad uitgedoscht, ter bewondering van Gods onuitputtelijk scheppingsvermogen, ter erkenning Zijner altijd zorgende Voorzienigheid, ter vereering Zijner onpeilbare liefde voor het menschdom, voor oogen stellen. Het schoone ontluikende lentegroen, hoewel later dan gewoonlijk, lokt ons weder naar buiten, en roept ons van den koud geworden haard veld- en bosch- en bergwaarts; terwijl de eerste liefstoonen van den beminnelijken nachtegaal ons de blijdschap en den vrede vermelden, die het bekoorlijkste jaargetijde alom verspreidt.

Niet alzoo is het met het natuurtooneel der staatkundige wereld. Dat levert ons, waar wij onze blikken henen wenden, nog bij voortduring een onbevredigend wintertafereel op. De tijd heeft ons wel eene maand verder op den jaarweg voortgestuwd, maar geen' dag voorwaarts op het pad der stille wenschvervulling. Eene doodsche stilte, nu en dan afgebroken door een flaauw stemgeluid der diplomaten, blijft ons omzweven; eene voortdurende onzekerheid, wat er ten opzigte van ons dierbaar Vaderland, door de *dwingende* magten van *Europa* zal beslist worden, blijft voor als nog onzen moed, ons geduld, onze volharding louteren. De sluwe nota van den 2den April, in vriendelijker toon dan vroegere gesteld, moge in ons oog gelijk gestaan hebben met één dier bloemen, welke wij 's winters in onze woonkamers door kunstwarmte kweeken: hare innerlijke waarde heeft zich niet langer dan zoodanig bolgewas staande gehouden. Op het antwoord, door onzen nieuw wel gevolmagtigden gezant te *Londen*, den 16den aan TALLEYRAND en PALMERSTON ingezonden, is den 23sten een ander document gevolgd, welks slotsom alweder inhoudt, dat beiden met leedwezen zien, hoe weinig wezenlijke zucht het Nederlandsche gouvernement koestert, om de hangende geschillen door zóódanig definitief tractaat ten einde te brengen, als overeenkomstig de wenschen hunner hooge committenten bestaanbaar kan geacht worden: waarom zij vurig blijven verlangen, dat de Nederlandsche plenipotentiaris met de noodige volmagten daartoe mo ge bekleed worden. Dezelfde spijker-zoekerij derhalve op laag water, waarop gemelde heeren zich zoo bij uitstek wel verstaan; dezelfde hernieuwde verschuiving van een tijdstip, dat wij met zooveel grond reikhalzend tegenzwoegen. Gelukkig, dat de bewijzen voor het oog van gansch *Europa* voorhanden zijn, die deze magtspreukige slotsom ten eenemale logenstraffen; dat er eene hoogstmerkwaardige nota en concept-verdrag van den 30sten Junij des verleden jaars in de conferentie-portefeuille aanwezig zijn, die met zonlichts-klaarheid openbaar gemaakt hebben, hoe de Koning der Nederlanden gezind is van zijnen kant niet alleen alle pogingen aan te wenden, om de Neerlandsch-Belgische kwestie te doen eindigen; maar daartoe zelfs in de meest mogelijke inwilligingen te willen treden.

Doch het terugzien op vroegere bevredigende schrifturen, blijkt uit de laatste nota der Fransch-Engelsche gevolmagtigden, weinig tot derzelver tegenwoordig bestek te behooren. Zij zeggen, met andere woorden: de zaken zijn van gedaante veranderd, daarom is de inhoud van vroegere protocollen en nota's thans *ook* niet in allen opzigte meer geldend, en beteekent het beroepen op dezelve eigenlijk gezegd niets meer. Wat het uitwendige van onzen staatkundigen toestand alzoo aangaat, de tijd heeft, sedert ons laatste overzigt, daarin geene de minste verandering te weeg gebragt. Onze schepen zijn onder embargo gebleven; onze krijgslieden zuchten bij voortduring in Fransche krijgsgevangenschap, en onze buitenlandsche handel ligt nog altijd aan ketenen. In denzelfden onveranderden toestand, maar in gezegenden zin, is de inwendige verbindtenis tusschen het Nederlandsche gouvernement en het Nederlandsche volk gebleven, hetgeen des te gelukkiger en noemenswaardig is, omdat men het buiten af zoo gaarne zou zien, dat de band van eendragt in *Nederland* geheel verbroken wierd, en het zaad van volksverdeeldheid er spoedig wortelen schoot en duizendvoudig opwies; omdat de Fransche omwenteling-verspreiders ook zoo gaarne ons rijkje aan hunne zegekar kluisterden; ons zoo gaarne de eer deelachtig zouden wenschen te maken in broederschap te leven met de achtingswaardige leden van het Fransche genootschap der *regten van den mensch;* een genootschap, welks statuten echter niet te vergelijken zijn met die van het verhevener, edeler Nederlandsche, waarvan Koning WILLEM en de eenvoudigste inwoner des rijks lid zijn. God geve dan, ook met betrekking tot dien inwendigen toestand, denzelfden duur en onveranderlijkheid; bewaare ons geacht opperhoofd bij het genot van eenen onverminderden welstand; beziele hem onafgebroken met den geest van wijsheid, beradenheid en ware vaderlandsliefde; ontgloeije de harten der Nederlanders bestendig door den zegenrijken invloed van reine broedermin, echte nationaliteit en onverwrikte gehechtheid aan wet en orde, tot het vasthouden aan alle goede beginselen: opdat ons dierbaar plekje gronds ten minste het eenige blijve, waar het monster tweedragt, hoe arglistig en vermomd ook rondglurende en rondsluipende, te vergeefs een enkel hoekje zoeke, om er, ongestoord, een altaar op te rigten en daarheen vereerders en offeraars te lokken door het verleidendst syrenenlied; opdat wij mogen blijven, wat wij met eere getoond hebben te willen zijn: Nederlanders; maar Nederlanders, van vreemde smetten vrij, en al wat vaderlandsch is uit eersten levenspligt het hoogst, het dierbaarst achtende; maar Nederlanders, doof voor de oorblazingen van dolle *jacobijnen*, van altijd woelende en met den wind draaijende *anarchisten;* doof voor de raadgevingen van valsche godsdienstvrienden; doof voor de stem der hersenschimmige verbeelding, die het onbestaanbare geluk aanprijst en het voor den mensch berekende en daargestelde met schamperen glimlach minacht; doof eindelijk voor het uilengekras der eeuwige ontevredenheid, — en altijd tot opregten dank gezind jegens Hem, van wien alle zegen afdaalt, dat Hij ons op dit stipje gronds, te midden van oproerige, twistende en elkander hatende volken, nog zoo rustig en vreedzaam met elkander het goede doet genieten; te midden van grootere, van uitgebreide rijken, waar de uitvoerende magt al hare krachten moet inspannen en alle doorzigt ten toon spreiden, om te beletten, dat de kanker der omwentelingszucht de nog gezonde deelen des staatsligchaams niet aantaste!

In *Engeland*, bij voorbeeld, hebben wij, als gevolg van dien kanker, eene wet ter beteugeling der onlusten in *Ierland* met de koninklijke sanctie zien bekrachtigen en bij eene proclamatie van den Onder-Koning ten uitvoer zien leggen; waarop *de Times* aanmerkte, dat men, om zeker te zijn van een gunstig gevolg, liever beginnen moest een verbeterd stelstel van armen-wetten daar te stellen, zonder hetwelk alle soortgelijke proclamatien weinig of niets zullen afdoen.

In *Frankrijk* hebben zich hernieuwde pogingen doen kennen ter wederopwekking van den Napoleontischen geest, die, gevoegd bij de altijd voortdurende woelingen der carlisten en der republikeinsche partij, de volksverdeeldheid er gaande houdt, schoon laatstgenoemde door een vonnis voor de eigen opgeworpen regtbank der gedeputeerden-kamer eene zware nederlaag heeft ondervonden; terwijl wij, ter versterking van het hevig bestreden wordend en wankelend ministerie, eenen SEBASTIANI in den ministerielen raad zitting hebben zien nemen.

In *Frankfort* en *Polen* zagen wij op het onverwachtst eene donderbui van onlusten uitbarsten, wier gevolgen, zonder het spoedig aanwenden van gepaste afleiders, veelligt de grootste verwoestingen zouden hebben aangerigt; onlusten, oogenschijnlijk met elkander in het naauwste verband staande en hoogst mogelijk uit dezelfde onzalige bron voortvloeijende, die, geheel *Europa* door, hare takken zoekt uit te breiden.

In *Zwitserland*, het oord waar echte volksvrijheid en vaderlandsliefde, even als in de vereenigde staten van *Amerika*, zulk eenen geruimen tijd, haar gezegend licht verspreidden, gaf het slot der afgeloopen maand nog even min als haar aanvang een gegrond uitzigt op het einde der verdeeldheid tusschen *Zurich* en *Schwytz*, wier landdagen elkander wederkeerig voor onwettig verklaren; terwijl de eene het [illegible] licht en de andere het nieuwe voorstaat, zonder dat elk voor [illegible] ven in de toepassing van dat licht op den algemeenen gang der zaken tot een vast besluit heeft kunnen geraken. En of dit niet [illegible]

eenige honderde zwervende Polen, met den woeligsten geest bezield, zijn zich, onder voorgeven, dat de Fransche regering hunne tegenwoordheid in *Frankrijk* geheel onwaardig was geworden, in *Helvetie* komen nestelen, om daar onderhoud en bescherming te zoeken. De tijd zal ons leeren, wat hun eigenlijk hoofddoel zij, schoon wij het reeds genoeg verdeelde *Zwitserland* aanvankelijk geen geluk kunnen wenschen met deze nieuwe gasten, op wier getal-vermeerdering men trouwens ook zelf weinig gesteld schijnt, blijkens de afwijzing van nog 700, die met een gelijk doel derwaarts trokken.

En wat anders dan toenemende ontevredenheid heeft de verloopen maand in *Belgie* opgeleverd; ontevredenheid en misnoegen vooral tegen het nog bestaande ministerie, op welks verandering men vruchteloos zit te peinzen, en hetgeen toch onder de eerste en de voornaamste behoefte der staatsinrigting schijnt te behooren; terwijl de teugelloose drukpers-vrijheid zich de overweging dier behoefte ten nutte blijft maken, om de maat van bespotting en verguizing des gouvernements tot overloopens vol te gieten, waartoe plotseling ontbinding der kamer haar mede geene minder gewenschte stof oplevert.

Wenden wij boven dit alles onze blikken oostwaarts, ook dáár kondigt de trapsgewijs toenemende ingewikkeldheid der bestaande onlusten nog alles behalve vrede aan, hoe fraai klinkend de verzekering van der Franschen Koning, in zijne troonrede bij het sluiten der Fransche kamers, den 24sten April, ook zijn moge, dat het behoud van den vrede daar geenen twijfel overlaat.

De volslagene verwerping der voorslagen van den Franschen admiraal door den Egyptischen Onder-Koning; het landen van eenige duizende Russen op de Aziatische kust; de waarde, die Sultan MAHMOUD in de hulp van Keizer NIKOLAAS schijnt te blijven stellen; de aantogt van nog geduchter Russische legermagt; de versterking der Russische vloot in den *Bosphorus*; de verklaring van Koning LODEWYK FILIPS in gezegde troonrede, dat hij de waardigheid des Franschen volks zal weten te handhaven; de schijn, dat MEHEMED-ALI door de Fransche propaganda wordt opgewonden en zijne aanhangers rijkelijk te *Konstantinopel* heeft; de ijverzucht, ook van *Engelands* zijde, om deel te hebben aan het behoud van het Turksche rijk: zijn zoo vele ongunstige voorteekenen, dat het zich bezwaarlijk laat rijmen, hoe de vrede dáár, zonder bloedvergieten, ongeschonden zal kunnen bewaard worden.

Maar stellen wij al, dat zulks gebeure, verdient het tegenhouden van eenen algemeenen oorlog dan nog den edelen naam van algemeenen vrede? Is de strijd der partijzucht niet schier overal vinnig en meer en meer aangroeiend; kweekt het mistrouwen, dat de eene mogendheid jegens de andere koestert, niet, over het geheel genomen, eene noodlottige spanning, die gedurige magtsbetooning vordert en het op de been houden van geduchte legers nog altijd onvermijdelijk maakt? Het denkbeeld van vrede sluit andere grondbeginselen in zich, wier getrouwe naleving de staatkundige wereld nog even min als de maatschappelijke laat vooruitzien. Het denkbeeld van vrede paart zich met dat van rust, met dat van aflegging aller eigendommelijke begeerten naar heerschzucht en geweld. En voor het genot van zulk eenen vrede zijn de meeste volken nog niet vatbaar of worden het misschien niet eer, dan na de wrange vruchten van twist en tweedragt tot walgens toe genuttigd te hebben. Voor het genot van zulk eenen vrede, acht men inmiddels *Griekenland* rijp geworden, waar, met de instelling van het koningschap, de zon diens vredes haar koesterend licht op volk en regering schijnt af te stralen. Moge dit waar zijn en blijven, en het voorbeeld der Hellenen dan ook de zoodanigen tot spoedige nabetrachting aansporen, die hun heil voor als nog langs andere wegen zoeken!

Zoo alleen kunnen wij eerst met innige blijdschap op het aanbreken van den streelenden zomerdag des algemeenen volksgeluks rekenen, wiens verschijning het eenig mogelijke middel is, om de menschheid, overeenkomstig derzelver ware bestemming op deze wereld, te doen leven!

Studenten.

Student is het verhollandste latijnsche deelwoord *studens* van het werkwoord *studeo*. Wanneer dit werkwoord zonder *casus* (naamval) gebezigd wordt, geeft het in onze taal te kennen: *Ik beoefen het in de boeken voorkomende. Ik leg mij op de vrije kunsten toe. Ik benijver mij op de edelste wetenschappen.* Wanneer wij daarentegen achter het *studeo* in onze gedachte laten volgen: *rebus novis* geeft men van zich te kennen: *Ik tracht naar nieuwe dingen. Ik poog nieuwigheden in te voeren. Ik tracht een nieuwen regeringsvorm in te voeren.* Gaan wij, met onze herinnering, gedurende de twee laatste jaren, terug, dan zien wij, dat allerwege, waar men naar verandering van regeringsvorm gestaan, of die werkelijk bewerkstelligd hebbe, *studenten* zich in de horden der oproermakers hebben laten vinden, of aan de spits dier onstuimige volksmassa's zich bevonden hebben. Medewerkers van oproerigheden, leiders van opstanden te zijn; het volk daartoe op te ruijen; de bestaande regering in een hatelijk licht te stellen; heimelijke zamenkomsten te houden; zich met een eedgespan ter zamenzwering in te laten; (bijzonderheden, zonder welke geene oproerigheid uitbreekt) al deze dingen, welke niet zonder schroomelijk tijdverlies behartigd worden, terwijl dezelve verstand en hart met gansch andere gevoelens, neigingen en begeerten, dan met lusten en wenschen tot toeneming in nuttige kennis en edele wetenschap, vervullen, leeren ons, buiten allen twijfel, dat de *studenten* in de meeste landen hunnen naam geschandvlekt, hunnen rang verloochend en hunne bestemming op de jammerlijkste wijze miskend hebben. Een *student* mag noodzakelijk voor de vrijheid der drukpers ijveren. Door toetsing, beproeving, schifting, beoordeeling, bestrijding, wederlegging van elkanders gevoelen, moet het valsche in zijne onhoudbaarheid, het ware in zijne wezenlijkheid of waarschijnlijkheid te voorschijn gebragt worden. Maar zijn het waarheden of leugens, die men verspreidt, wanneer men, gelijk voor drie jaren in *Belgie*, en waar niet, in 't openbaar of in 't geheim, waar oproerigheden zijn uitgebroken, *schijngrieven* opsomt, en de volken, waar zulks kan, *petitien* laat teekenen, tot wegruiming van die schijngrieven? Werkt men aldus ter verlichting of ter verdonkering der volksdenkbeelden? Zorgt men dáár voor de weltevredenheid der groote menigte, die in de meeste landen niet uit hare eigene oogen zien kan, of strooit men de zaden van onvergenoegdheid met volle handen in haar midden? Behartigt men dus de welvaart der natien of dwarsboomt men derzelver geluk? Is het menschenliefde of getuigt het van menschenhaat, wanneer men regenten, die het wel meenen, op alle mogelijke wijzen tracht te lasteren en zwart te maken, opdat het volk allen eerbied voor dezelve leere uitschudden, en ellendige raddraaijers, die in der eersten schaduw niet verdienen te staan, in de gelegenheid stelt, door volksoproeren hunne laaggeestige berekeningen te kunnen voltooijen? De *student*, die zich daartoe laat vinden, is een schandvlek van zijne orde, daar hij de logen in bescherming neemt en zijne kennis besteedt, om de som van menschelijke jammerzaligheden te vergrooten, ja, onafzienbaar groot en onberekenbaar vermenigvuldigd te maken. Een *student* moet de *rust* beminnen: want onder de schorre kreten van het oproer kan zijne aandacht niet op het beoefenen van ernstige zaken bepaald worden. Zamenschoolingen van het volk, waar alles met gedruisch en gewoel toegaat, zijn ongeschikt tot nadenken en overleg. Een *student* moet de *orde* lief hebben. De geheele studie is een ordelijke voortgang, is een planmatig streven van het gemakkelijke tot het moeijelijke, van het oppervlakkige tot het meer ingewikkelde. De *student* moet dezelfde orde behartigen in het bevorderen zijner kennis, als de metselaar in het optrekken van een gebouw, als de schilder in het afwerken van zijn schilderstuk, als de beeldhouwer in het beschaven en polijsten van zijn marmer. Alle wanorde is doodelijk voor alle geregelde, voortgaande, zich op denzelfden voet vervangende werkzaamheid; maar is ook volstrekt onvereenigbaar, ja eene waarachtige tegenstrijdigheid met die redelijke werkzaamheid van 's menschen geest, welke men gewoon is *studie* te noemen. Een metselaar bezigt tot het optrekken van een fraai gebouw geene veelhoekige steenen, geene steenen van ongelijke grootte en ongelijksoortige gehalte, maar van dezelfde grootte en gelijken vorm. De schilder brengt geene uiteenloopende temperamenten in zijne portretten, maar doet u het hoofdtemperament zijner beelden kennen. Hij onderscheidt den man van de vrouw, den jongeling van de maagd, de kindschheid van volgende leeftijden. De beeldhouwer beitelt uit één blok marmer en niet uit steenen van onderscheidene kleur en aderen zijn standbeeld. Even zoo ook de *student*. Hij mengt niet alle bouwstoffen voor zijne wetenschap dooreen. Hij tracht zich de wetenschap eerst in haren ganschen omvang eigen te maken en tracht dan alle zwarigheden, schijnstrijdigheden, tegenwerpingen enz. op te lossen. Hij trekt geene partij voor de monarchie, voor dat hij de nadeelen eener republiek overwogen heeft. Hij tracht nooit, om eenige zwarigheid, zijn gansche stelsel den bodem in te slaan, maar zoekt die zwarigheid op te lossen of onschadelijk te maken. En is deze nu de handelwijs van de meeste zoogenoemde studenten, in de buitenlandsche streken? Verre van daar! zij zijn de voornaamste bewerkers van den opstand, en bezigen hunne halfbakken kennis, om opstanden te wettigen en te regtvaardigen.

Een *student* moet een eerbiediger zijn van overheid en wetten. Want de onderwijzers op hoogere en lagere scholen zijn, gedurende eene lange reeks van jaren, *hunne* overheid, welke zij eerbied en hoogachting verschuldigd zijn. Deze toch hebben grootendeels het pad ten einde geloopen, waarop de jongeling zijne eerste schreden pas gezet heeft. En gelijk er een groot verschil is tusschen de gaven van onderwijs aan anderen te verleenen, zoo is er insgelijks een zeer groot onderscheid in de valbaarheid, om zich dat onderwijs ten nutte te maken. Eerbied voor de overheid en erkentenis van de onmogelijkheid, dat er eene in alle opzigten eenparige gelijkheid onder de menschen kan heerschen, dient dus in de hoofden en harten der *studenten* te wonen.

Om oproer te kunnen plegen, moet men de wezenlijkheid van den eed vernietigen, waarop het bestaand staatsgebouw rust; dus zijn de *studenten* in andere landen snoodaarts, die den heiligen eed verdacht maken en bij gevolg oneindig schuldiger, dan zij, die, om huns eigen belangswille, eenen valschen eed doen en meineedig worden. Om verwarring te kunnen stichten, moet men de dienst van Heer, die een God der orde is, in de hartader aantasten, en dus zich in goddeloosheid verheffen boven den alleen voor zijne zinnelijke vermaken levenden, en zich met eens anders doen niet bemoeijenden, Epicurist, die zijne tafelvrienden toeroept: *Laat ons eten; laat ons drinken; morgen sterven wij.* Om zich over alle bestaande verpligtingen en vormen heen te zetten, moet men ook tot stelregel aannemen: *Wat nuttig is, is regt; of het doel heiligt de middelen, en die het meeste gerucht maakt en dat door de krachtigste middelen tracht te ondersteunen, handhaaft het eigenaardigst zijne regten*: maar deze stelregels zijn of die van den tij-

ger, den jammer enz. of die van den maar verstand en haft gruwzamen, die, hoe zich dan ook als een engel des lichts voordoende, echter gelijk de onzigtbare pest of de cholera rondgaat, zoekende, wie hij zou mogen verslinden. Daar nu de meeste studenten in de Europesche landen (het onze, Gode zij er lof en dank voor! uitgezonderd) zich van voornoemde aller — en nogmaals — ALLERVERACHTELYKSTE ZYDE hebben leeren kennen, zoo noemen wij hen, niet eenvoudig *studenten* (zoo als onze inlandsche bezoekers der hoogescholen) maar *studentes novis rebus* dat is *verwerpelijke nieuwigheidszoekers.*

Tantum.

Op heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 51 jaren, na een smartelijk lijden, onze dierbare Vader, de Heer *JAN BOON RABO VAN VOORST*, Koopman en Lid van den Raad dezer Stad. — Wij geven van dit voor ons smartelijk en onherstelbaar verlies kennis aan Vrienden en Bekenden en verzoeken van brieven van rouwbeklag verschoond te blijven.

HARDERWYK, den 28sten April 1833.

B. J. VAN VOORST.

Mede uit naam van mijne Broeders en Zusters.

De Affaire zal door den Ondergeteekenden worden gecontinueerd.

A A N B E S T E D I N G.

HEEREN BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *DEVENTER* zijn voornemens, onder nadere approbatie, door den Stads Rentmeester, op Vrijdag den 10den Mei 1833, des voormiddags ten 12 ure, op het *Stads Wijnhuis*, in het openbaar aan te besteden:

Het doen van eenige VERNIEUWINGEN en REPARATIEN aan de BANK van LEENING.

De Bestekken en Teekeningen, volgens welke deze Aanbesteding zal geschieden, liggen ter bezigtiging op de Stads Secretarie.

Nadere informatien zijn te bekomen bij den Stads Bouwmeester *B. VAN ZALINGEN.*

ONDERLINGE BRANDWAARBORG-MAATSCHAPPY.

Wij Ondergeteekenden, Commissarissen der Onderlinge Brandwaarborg-Maatschappij, onder Directie van de Heeren *DE JONG en COMP.*, gevestigd binnen *Amsterdam*, hebben het genoegen aan alle daarbij belanghebbenden te berigten, dat op Heden door genoemde Heeren aan ons, in tegenwoordigheid van eenige Heeren Correspondenten en Deelgenooten, is gedaan REKENING en VERANTWOORDING van hunne gehoudene Administratie over het jaar 1832, en daarbij tevens overgelegd een allezins naauwkeurig overzigt van den gunstigen Staat, en bij aanhoudendheid toenemenden bloei dezer Inrigting, al hetwelk wederom alle kenmerken van juistheid opleverende, met onze volkomene goedkeuring is bekrachtigd geworden.

Amsterdam, den 25sten April 1833.

Mr. M. C. VAN HALL,
Jonkhr. Mr. J. HUYDECOPER VAN MAARSEVEEN,
W. H. J. Baron VAN WESTREENEN VAN TIELLANDT,
Zijnde de Wel-Ed. Gestr. Heer P. H. VAN FENEMA en de Hoog Wel Geb. Heer Jonkh. Mr. W. A. DE JONGE VAN CAMPERSNIEUWLAND, door ongesteldheid verhinderd voorz. *Rekening* en *Verantwoording* bij te wonen.

---

† § Op Vrijdag den 10den Mei 1833, des avonds ten 6 ure, zal men, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, veilen, en 14 dagen daarna, gemeen geldende, verkoopen: den OPSTAND van een hecht en goed onderhouden WOONHUIS, zeer aangenaam gelegen in de Heerlijkheid *Rosendaal*, aan den weg naar *Velp*, bevattende 4 KAMERS, KEUKEN, MEIDENKAMER, frissche KELDER, goede DROOGZOLDER en ACHTERHUIS, waarin WASCHHUIS, groote KAST en meerdere GEMAKKEN, benevens het REGT van PACHT aan den grond en daarbij gelegen TUIN, ten deele door eene HEG, ten deele door RASTERWERK afgesloten, voorzien met goede VRUCHTBOOMEN, HEESTERGEWASSEN en lommerrijke ZITPLAATSEN; om dadelijk te aanvaarden.

Dagelijks te zien, van des middags 3 tot 6 ure, uitgezonderd des Zondags. Omtrent de voorwaarden van verkoop kan men informatie bekomen bij den Notaris *VAN* [illegible] te *Arnhem.*

---

§ § † § Ten gevolge eener onvoorziene gebeurtenis, is het BUITENVERBLYF *de Parre*, te *Oosterbeek*, bij *Arnhem*, vermeld in de Arnhemsche Courant van den 26sten Maart ll., op zeer voordeelige voorwaarden IN HUUR over te nemen, om terstond te worden aanvaard. Adres met gefrankeerde brieven onder letter A. bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem.*

---

† † † § § Die iets schuldig zijn aan, of te vorderen hebben van de Nalatenschap van wijlen den Heer Vrederegter *A. W. J. MELLING*, gewoond hebbende en overleden te *Elst*, worden uitgenoodigd daarvan opgave te doen aan den Notaris FRANCKEN aldaar, op of vóór den 20sten der loopende maand Mei.

---

§ § § Op Woensdag den 8sten Mei 1833, des morgens, te beginnen om elf uren, zal, ten huize van de weduwe *KNAVEN*, te *Gendringen*, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *KOLFSCHOTEN*, publiek, in perceelen en op voor de koopers gunstige conditien, verkocht worden: EENE AANMERKELYKE PARTY EIKEN BOOMEN, waaronder zeer zware en meest allen tot werkhout geschikt, staande uitgebakend onder de Havezathe *Zwanenberg*, bij *Gendringen*, alwaar door den waardsman *VERHEY*, aanwijzing zal worden gegeven.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Dienst tusschen *Rotterdam*, *Arnhem* en *Keulen*, voor de maanden Mei en Junij.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*, elke Vrijdag des morgens ten 6 ure.
Van *Arnhem* naar *Keulen*, elke Zaturdag des morgens ten 5 ure.
« *Keulen* naar *Arnhem*, elke Dingsdag des morgens ten 5 ure.
« *Arnhem* naar *Rotterdam*, elke Woensdag des morgens ten 9½ ure.

Zoowel bij de opvaart als afvaart zal bij den Agent *G. DE KLEWIET*, te *Vreeswijk*, een Rijtuig gereed staan om de Reizigers, die zulks verkiezen, naar *Utrecht* te brengen, tegen betaling van 70 centen per persoon, en zulks tijdig genoeg, om van daar per Diligence naar *Amsterdam* te vertrekken.

Bij de aankomst van elke Stoomboot te *Rotterdam*, vertrekt dadelijk eene Diligence naar *'sHage*, welke ook weder op een geschikt uur van *'s Hage* afrijdt, om de Reizigers, voor het vertrek der Stoombooten te *Rotterdam*, te brengen.

De Stoombooten, varende naar *Keulen*, coresponderen met de Stoomboot varende van en naar *Meintz* en *Mannheim*; deze vertrekken dagelijks, van *Keulen* naar *Coblentz* en ook van *Coblentz* naar *Meintz* smorgens ten 6 ure, terwijl dezelve van *Meintz* naar *Keulen* dagelijks 's morgens ten 6 ure afvaren.

Nadere informatien zijn te bekomen bij den Agent der Maatschappij,

Arnhem, den 29sten April 1833.

B. BLECKMANN.

---

§ § § § Bij *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, is van de Pers gekomen:

KONING WILLEM DE EERSTE

EN HET

NEDERLANDSCHE VOLK,

GEDICHT, *in twee Zangen*,

door Mr. *JACOB NYHOFF.*

Dit werkje, hetwelk ten voordeele der Gekwetsten bij de verdediging der *Citadel van Antwerpen*, in een net kartonnen bandje, tegen den prijs van vijf en zeventig centen, wordt uitgegeven, is verkrijgbaar gesteld in de Boekwinkels van de Heeren G. PORTIELJE en JOHS. VERKENS, te *Amsterdam*; J. VAN BAALEN, te *Rotterdam*; K. J. VAN WEELDEN, te *'s Gravenhage*; H. COSTER, te *Alkmaar*; GOTELING VINNIS, te *Haarlem*; J. G. VAN TERVEEN en ZOON, te *Utrecht*; C. C. VAN DER HOEK, te *Leijden*; J. OOMKENS, te *Groningen*; G. T. N. SURINGAR, te *Leeuwarden*; K. VAN HULST, te *Kampen*; J. R. BOELENS, te *Zwolle*; A. TER GUNNE, te *Deventer*; W. J. THIEME, te *Zutphen*; H. KETS, te *Doesborgh*; D. K. MÜLLER en COMP., en J. AZ. DOEBES, te *Arnhem*; J. F. THIEME, te *Nijmegen*; C. CAMPAGNE, te *Tiel*; J. VAN DE WALL, te *Gorinchem*; BROESE en COMP., te *Breda*, en H. PALIER en ZOON, te *'s Hertogenbosch*; overigens moet hetzelve voor rekening worden ontboden.

*** Bij *J. OOMKENS*, te *Groningen*, is gedrukt, bij *W. BRAVE*, JUNIOR, te *Amsterdam*, en verder alom te bekomen:

I. Prof. H. NIENHUIS, *VOORLEZING*: ten betooge, *dat het wenschelijk is, bij de herziening onzer wetgeving, dezelve aan te vullen, door een volledig zamenstel van* STELLIGE REGTSBEPALINGEN, *omtrent de middelen tot* HANDHAVING *van* REGT, gr. 8vo. ƒ 1.00.
II. Prof. S. BROUWER, *BEGINSELEN* van *Vlakke* en *Bolvormige DRIEHOEKSMETING*, met platen, gr. 8vo. ƒ 2.00.
III. *Prof.* L. G. PAREAU, *LEERREDE* over 2 Timoth. I: 10b, (uitgesproken ter nagedachtenis van zijnen Vader, den *Hoogleeraar PAREAU* te Utrecht) gr. 8vo.
IV. *Dom.* A. VAN DIJK, *LEERREDE* over 1 Timoth. IV: 4 en 5, gr. 8vo. ƒ 0.30
V. *Past.* N. J. STEINS-BISSCHOP, *LEERREDE* over Psalm CXVII: 18, gr. 8vo. ƒ 0.25
VI. *Kapt.* H. J. ABBRING, *Het KERKHOF* [illegible] te Groningen, *(uitgegeven ten voordeele van de krijgsgevangenen van de Citadel)*, gr. 8vo. ƒ 0.35
VII. F. J. HOUWEN, *JACOB* [illegible], 2 stukjes, met plaatjes, kl. 8vo. ƒ 0.40
VIII. TYDSCHRIFT voor *ONDERWYZERS* en ter *BEVORDERING* der *HUISELYKE OPVOEDING*, No. I, *tweede druk*, bij Inteekening, gr. 8vo. ƒ 0.50

INTEEKENING.

*** De Boekhandelaar *D. J. HASPELS*, te *Nijmegen*, zal, bij Inteekening, uitgeven, een werkje voor de jeugd, getiteld: NATUURLYKE HISTORIE of *Beschrijving van viervoetige Dieren*, met ruim 800 afbeeldingen, volgens *gratis* te bekomen Prospectus, hetwelk mede eene proeve van de bewerking van den tekst en der plaatjes bevat.

De inteekening staat mede open bij alle Boekhandelaren in ons Vaderland, tot den 1. Junij aanstaande.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.